

Z. Br.

E. Kopijewicz - wybitny uczestnik formowania podstaw nauki rosyjskiej wczesnego Oświecenia

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 16/3, 674

1971

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

skiej”, a „Język Polski” — „tematyce języka literackiego i jego historii” (s. 379, przypisy; podkr. Z. B.).

Przystępując do omówienia działu recenzyjnego w czasopiśmie „Slavia Occidentalis” autorka pisze, że szczegółowa analiza prac publikowanych w tym dziale „bez załączenia ich pełnej bibliografii jest zasadniczo niemożliwa. Dlatego [...] spróbujemy scharakteryzować je w sposób syntetyczny [...]” (s. 399). Tutaj koniecznie należało poinformować czytelnika, że bibliografia recenzji zamieszczonych w „Slavii Occidentalis” (t. 1—20) opublikowana jest w t. 20 tego czasopisma (s. 234—241), opracowana przez Józefa Cybertowicza. W tymże tomie (s. 223—233) jest też bibliografia zawartości działu rozpraw, opracowana przez Ferdynanda Antkowskiego, o czym też koniecznie należało czytelnika poinformować.

Zygmunt Brocki

E. KOPIJEWICZ — WYBITNY UCZESTNIK FORMOWANIA PODSTAW NAUKI ROSYJSKIEJ WCZESNEGO OŚWIECENIA

W wydanym w 1970 r. tomie 2—3 „Libri Gedanenses” — rocznika Biblioteki Gdańskiej PAN za lata 1968—1969, Zbigniew Nowak przedstawił pracę *Eliasz Kopijewicz, polski autor, tłumacz, wydawca i drukarz świeckich książek dla Rosji w epoce wczesnego Oświecenia*. Postać Kopijewicza (1651—1714, jak przyjmuje Z. Nowak) od dawna i w szerokim zakresie absorbowała uwagę różnych uczonych zajmujących się historią drukarstwa i piśmiennictwa rosyjskiego XVII—XVIII w. Napisano o nim wiele, mimo to Z. Nowak temat ten podjął na nowo, aby rozpatrzyć trzy zagadnienia: kwestię narodowości Kopijewicza (większość uczonych zajmujących się Kopijewiczem ustala jego narodowość polską, tak też przyjmuje i Z. Nowak), dotychczasowy stan badań nad nim w literaturze polskiej oraz aby usunąć kilka wątpliwości dotyczących biografii tego autora, tłumacza, wydawcy, drukarza, redaktora, kompilatora, leksykografa, gramatyka i bibliografa. W świetle rozważań przeprowadzonych w tym artykule można — jak pisze sam Z. Nowak — „przrywać naszemu rodakowi Eliaszowi Kopijewiczowi miano wybitnego i twórczego uczestnika w procesie formowania podstaw nowej świeckiej kultury i nauki rosyjskiej w okresie wczesnego Oświecenia” (s. 84).

Zainteresowanie Kopijewiczem w środowisku gdańskim wynika stąd, że działacz ten był w Gdańsku, w latach 1705—1707, i tutaj napisał gramatykę rosyjską dla cudzoziemców znających język niemiecki i łacinę (*Manuductio in grammaticam in Sclavonica Rosseanam seu Moscoviticam in usum discentium linguam Moscoviticam*), którą wydrukował w 1706 r. w podgdańskim Stolzenbergu (dzisiaj dzielnica Gdańska Chełm).

Z. Br.

200 ROCZNICA URODZIN J. S. BANDTKIEGO

Połowa zeszytu „Biuletynu Biblioteki Jagiellońskiej” R. 20: 1970 nr 1/2 poświęcona jest Jerzemu Samuelowi Bandtkiemu (1768—1835), profesorowi Uniwersytetu Jagiellońskiego i kierownikowi Biblioteki Jagiellońskiej, pierwszemu nowoczesnemu badaczowi historii Śląska, zasłużonemu też na polu badań językowych. Poświęcono mu siedem artykułów.

Zofia Ciechanowska przedstawiła pracę *Jerzy Samuel Bandtkie jako bibliotekarz i bibliotekoznawca*, Anna Lewicka-Kamińska — pracę *Jerzy Samuel Bandtkie jako księgoznawca* (zainteresowania księgoznawcze Bandtkiego rodziły się i narastały na